

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Ево дана којег створи Господ да се радујемо и веселимо у њему. Тим речима, браћо и сестре, Света Црква прославља свето Васкрсење Христово, и то понавља више пута у току ових четрдесет дана. Али ове речи се могу однети данас на ово свето место и на нас овде сабране. Јер данас се заиста изврши велика и необична тајна промисла Божијег. На овом светом месту пре шест месеци није било ништа сем ледине. У току јесени позне и зиме изникао је овај храм у славу Божију и у част светог оца нашег Николаја Мирликијског чудотворца.

А вечерас ево нова благодат се појавила овде, јер пре чина освећења овога храма који ће сутра уследити, Бог је благоизволео да вечерас четири младе душе крену за Господом Христом. Четири искушенице постале су четири монахиње. Четири слушкиње Христове које ће својим животом, као што рече ова молитва, бити светлост свету, и које ће се трудити у животу своме да испуне ове монашке завете које су положили пред Богом, пред целим небом и пред земаљском Црквом Божијом. Чули сте шта каже молитва; вечерас овде је присутан сâм Господ Исус Христос са пречасном Мајком својом и свим светитељима својим који учествују у нашој радости онако као што рече свети апостол за прву хришћанску заједницу у Јерусалиму, *да се сви радоваху онима који ѿрилажаху и долажаху на ѱу̅и̅ с̅и̅асења*. И ми се радујемо свакоме ономе који и данас чује глас Христов: „Ко хоће за мном да иде нека се одрекне себе и узме крст свој и за мном иде“. Ето ове наше сестре послушале су тај глас Господњи у ово време, време модернизма, време екуменизма, време глобализма и време када ђаво царује кроз грех у овоме свету, оне су све то оставиле и кренуле за Господом Христом. Уверени смо да и Господ њих неће оставити, да ће им помоћи. И Он и светитељке чија су

имена добиле, да достојно изнесу овај Крст Христов које су узеле на слаба своја женска плећа. Али никакво чудо, и Васкрсење Христово прво су виделе и чуле свете Мироносице. Њима се најпре Господ јавио и послао њих да буду апостоли апостолима Његовим. Да оне објаве ту радосну и благу вест да је Господ васкрсао. Дакле, жене Мироносице и наше данашње монахиње које следе тај пут Мироносица, оне су у вери, у ревности, у љубави за Господа Христа, у труду за Царство небеско, у ревновању за истину Божију, често су пута испред нас људи, испред нас мушкараца, јер док су се апостоли скривали по кућама у Јерусалиму, Мироносице храбро одлазе на Христов гроб да помажу Његово тело. И много пута у историји Цркве се показало да су жене биле храбрије од мушкараца у исповедању вере православне, у страдању за Господа Христа.

Чули сте ове завете које су ове младе сестре положиле; нимало лаке завете. Знале су оне да по својим људским моћима нису у стању да то саме изврше и одрже. Али су исто тако знале и тако су одговарале *да али са Божијом ѿмоћи*. Значи оне нису биле самоуверене, горде, да кажу хоћу, могу и тако даље, него *да али с Божијом ѿмоћи*. Без Божије помоћи не можемо ништа добро чинити, рекао је Господ у своме Светом Јеванђељу. Ове нове сестре монахиње постале су и молитвенице, браћо и сестре, не само за себе, за свој манастир, и за своје сроднике, него и за све нас, за цео наш православни српски народ. Али исто тако потребне су њима и наше молитве да их Господ ојача, укрепи, оснажи, да остану на путу спасења до краја свога живота. Та узајамна молитва једних за друге јесте та спона хришћанске љубави која нас повезује међусобно и са Господом Христом који је први показао љубав своју према роду људскоме, према нама људима. Показао је тиме што је, иако Син Божији постао Син

Човечији, живео са људима учио људе, многа чудеса показао и учинио, али пострадао од људи и васкрсао из мртвих да би људима показао шта је циљ нашега битисања овде на земљи.

Нека би Господ молитвама Свете Богородице, молитвама светог оца нашег Николаја архиепископа Мирликијског чудотворца, и молитвама свих светих угодника својих из рода нашега и рода хришћанскога, помогао и овим сестрама и нама да останемо на путу правом, на путу православног исповедања вере попут светог Саве, да се не колебамо ни лево ни десно него да идемо правим путем да бисмо стигли у Царство Христа Бога нашега и тамо да нас удостоји да са свима светима и ми славимо Оца и Сина и Светог Духа кроза све векове и сву вечност.

Амин.